

net! Ja, saaledes siger man undertiden, naar man er i Opposition, men naar man kommer til Regeringen, skifter Tonen noget om. Den højtærede Finansminister henviser nu Reformen til at foregaa muligvis eller til at foreslaas muligvis om et Aar. Jeg siger: muligvis, for den højtærede Finansminister skal ikke være aldeles sikker paa, at han ikke kommer til at forelægge denne midlertidige Lovgivning en Gang til, forudsat, at det er ham, der er Finansminister om et Aar. Det er meget muligt, at den højtærede Finansminister de vil være færdig f. Eks. med en Toldlov, men er den højtærede Finansminister vis paa, at han vil kunne sætte en Toldlov igennem, saaledes som han ønsker den, ved Hjælp af de Partier, han i Øjeblikket støtter sig til, i Rigsdagssamlingen 1921—22? Og hvis han nu ikke kan det — en Toldlov plejer at tage adskillige Rigsdagssamlinger, det ved den højtærede Finansminister lige saa godt som jeg —, hvis han nu ikke kan det? Ja, saa bliver han vist nødt til at vende tilbage til den midlertidige Lovgivning, som han her erklærer han vil forlade. Jeg anser dette som et Udtryk for, at den højtærede Finansminister vil arbejde paa at faa Toldloven og de andre Skattelove bragt i en ny Form og derefter forelægge dem for den høje Rigsdag i næste Rigsdagssamling. Om det lykkes ham at føre dem igennem, det er noget helt andet.

Om Enkeltheder i Lovforslagene skal jeg altsaa intet sige. Jeg vil kun bemærke med Hensyn til Motorafgiften, at det har vakt Tilslutning fra forskellige Sider, at den højtærede Finansminister har foreslaaet, at denne Afgift i Løbet af næste Aar skulde overgaa til Kommunerne, for at disse derigennem kunde have en Indtægt til Afbødning af den Skade og Fordærv, som Automobileerne foraarsager paa Landets Veje. Og naturligvis kan man gøre dette, men i Virkeligheden er det kun en ren Omlægning, som ikke har meget at sige, thi om Staten selv afholder Udgiften til en Forbedring af Vejnettet, eller man lader en Statsindtægt overgaa til Kommunerne, for at disse kan bruge den dertil — ja, Forskellen derpaa er overmaade ringe. Jeg tror desuden ikke, Staten kommer udenom det Krav, som Kommunerne vil stille med Hensyn til Vejenes Forbedring, hvis Motorafgiften ikke forslaar — og dertil er der desværre ikke megen Udsigt —, og Staten vil være stillet saaledes overfor et saadant Krav, at den meget daarligt kan undslaa sig. Men, som sagt, der er kun sket faa Ændringer i disse Love, og jeg skal ikke komme ind paa dem,

saa meget mindre som jeg paa mit Partis Vegne kan erklære, at vi agter at stemme for Lovforslagene i den Form, hvori de foreligger.

Den højtærede Finansminister gør det nu saaledes op, at naar han faar disse Lovforslag vedtaget, vil han have en Indtægt i det kommende Finansaar, 1921—22, af omkring 550 Mill. Kr. — det er ikke værd at hænge sig i, om det bliver en Million mere eller mindre, naar vi dog er oppe paa saa store Beløb. Det gør mig nu ondt, at jeg maa minde den højtærede Finansminister om tidligere Udtryk og Vendinger, som han undertiden ikke kan staa ved. Den højtærede Finansminister bebrejdede mig i sin Tid, at jeg tænkte mig, der vilde komme et Budget her i Landet paa omkring 450 Mill. Kr., Indtægt og Udgift, naar Genforeningen med de sønderjydske Landsdele havde fundet Sted. Han anslog dette til at være et meget for højt Beløb, det var næsten rent fantastisk, at man kunde tænke sig et saadant. Ikke desto mindre sætter den højtærede Finansminister Balancen næste Aar til 550 Mill. Kr., altsaa 100 Mill. Kr. mere. Hvis det nu var en anden Finansminister, der kom med dette Forslag om en Indtægt paa 550 Mill. Kr., saa tror jeg, jeg kan sige, hvad den nuværende højtærede Finansminister vilde udtale, hvis han altsaa ikke selv var Finansminister, men f. Eks. var Ordfører for et oppositionelt Parti. Han vilde sige to Ting. For det første: Er det nødvendigt at skaffe en saa stor Indtægt for Statskassen i 1921—22, og maa vi faa oplyst, hvorfor det er nødvendigt, og Oplysning om, paa hvilke Punkter Nødvendigheden fremtræder? Dernæst vilde han diskutere Spørgsmaalet om, hvorvidt nu ogsaa denne Indtægt burde skaffes til Veje gennem de foreliggende Lovforslag.

Men jeg vil nu holde mig til det første Punkt overfor den højtærede Finansminister, da vi jo alle er enige om, at disse Lovforslag skal tiltrædes i denne Form. Den højtærede Finansminister vilde, som sagt, som Ordfører for et Oppositionsparti have spurgt om Nødvendigheden, og nu maa man spørge ham om Nødvendigheden af at tilvejebringe en saa stor Indtægt i det næste Finansaar. Hvad svarer han da? Han svarer: Derom kan jeg aldeles ingen Oplysning give undtagen i al Almindelighed. Den højtærede Finansminister giver blankt op, giver fuldkommen blankt op overfor Spørgsmaalet om, hvad denne Indtægt skal bruges til. Han siger i al Almindelighed, at der vil være meget store Udgifter